

MY BIBLE FIRST

MINIOREN JAAR A
K 2 #24

Water Uit een Steen

ZONDAG

1

Laten we, voordat we het verhaal over het manna van vorige week verlaten, eens kijken naar een ander wonder dat God deed om Zijn volk te helpen, waarbij we altijd onthouden dat Hij er geen moeite mee had om hen allemaal te voeden. Hij gaf hen zelfs heerlijk “engelenvoedsel”. Wat vroeg Mozes aan Aäron om te doen? **Exodus 16:32, 33.**

Een omer was ongeveer acht kopjes. Nadat het heiligdom gebouwd was, zou dit manna daar bewaard worden. Het zou nooit bederven en het zou altijd een herinnering zijn aan hoe machtig en liefdevol onze God is.

Lees nu **vers 35**. Was het mogelijk dat het veertig jaar zou duren voordat de Israëlieten in het land Kanaän zouden zijn? Waarom? De volgende plaats waar de mensen hun kamp opsloegen heette Rafidim. Het was een oase, dus reizigers konden er meestal water vinden. Maar wat ontdekten ze? **Exodus 17:1.**

Weet je nog wat er de laatste keer gebeurde toen ze niet genoeg water hadden? Denk je dat de mensen sindsdien veranderd zijn? Lees **vers 2**.

Klinkt het als iets wat we eerder hebben gehoord? Ja, alleen erger. Deze keer waren ze zo boos dat ze bijna klaar waren om Mozes te doden. Lees **vers 4**.

Wat zou God doen? Wat kon God doen als Zijn volk altijd weigerde om Hem te vertrouwen?

 DENK: *Het is makkelijk om te zeggen dat we God vertrouwen als alles goed gaat, nietwaar? De enige manier waarop we erachter kunnen komen of we Hem echt vertrouwen is door Hem iets te laten gebeuren waarvan we weten dat we het zelf niet kunnen oplossen. Tot nu toe, elke keer*

WEEKTEKST

Zijn brood wordt hem gegeven, van water is hij verzekerd. Jesaja 33:16

dat God zoiets liet gebeuren, faalden de Israëlieten in de test, nietwaar? Wat als God jou een test geeft? Kies je er dan voor om te blijven vertrouwen? Dat is wat Hij wil dat we doen. Hij wil dat we zeggen: “Ik kies ervoor om U te vertrouwen, wat er ook gebeurt. Zelfs als ik sterf.”

MAANDAG

2 Mozes sprak er altijd met God over als er problemen waren. Wat zei God hem deze keer te doen toen de kinderen van Israël water nodig hadden? Lees **Exodus 17:5, 6**.

Het volk moet zich hebben afgevraagd waar Mozes en de oudsten naartoe gingen en wat er ging gebeuren, terwijl ze toekeken hoe ze het kamp verlieten en voor hen uit naar Horeb gingen. Wie stond er in de gloeiende wolk op de rots voor Mozes, Aäron en de oudsten? Lees **vers 6** nog eens.

Toen Mozes en de oudsten bij de rots aankwamen, nam Mozes zijn herdersstaf en sloeg erop, precies zoals God had gezegd. Onmiddellijk stroomde er water uit als een rivier. Lees **Psalms 78:15, 16**.

Kun je je voorstellen hoe de mensen reageerden? “Water! Er is water! Schiet op!” De kinderen waren er waarschijnlijk

het eerst. Ze dronken en dronken. Niemand had nog dorst.

De Israëlieten wisten nu toch wel dat niets voor God onmogelijk is. Ze zouden Hem nu zeker gaan vertrouwen. Of toch niet?

DENK: Lees **Spreuken 3:5, 6**. Denk je dat dit goede verzen zijn om uit je hoofd te leren? Probeer het eens.

DINSDAG

3 Amalek was de kleinzoon van Ezau, de tweelingbroer van Jakob. Hij was het hoofd geweest van een woeste, slechte en wrede stam die de Amalekieten werd genoemd. De Amalekieten wisten dat de Israëlieten slaven in Egypte waren. Ze wisten dat ze de Rode Zee waren overgestoken en dat God wonderen had verricht. Ze lachten de Egyptenaren uit omdat ze de Israëlieten hadden laten gaan. Ze zeiden dat hun goden veel machtiger waren dan de Egyptische goden en nog grotere wonderen konden doen dan de God van Israël.

Toen de Israëlieten naar de Sinaï reisden, besloten de Amalekieten dat dit een goede gelegenheid zou zijn om hen te bestrijden. Ze wilden niet dat de kuddes van de Israëlieten op hetzelfde land graasden als dat ze voor hun eigen kuddes gebruikten.

Sommige Israëlieten die moe waren of zich niet goed voelden, gingen langzamer dan de anderen. Het was gemakkelijk voor de Amalekieten om hen aan te vallen. En dat deden ze ook. God liet zien dat Hij niet blij was met

de manier waarop de kinderen van Israël zich gedroegen tegenover Hem en Zijn trouwe leider, Mozes.

Het nieuws van wat er gebeurde moet zich snel door het Israëlitische kamp hebben verspreid. Ze wisten allemaal dat ze geen echt leger hadden. Hoe konden ze tegen de Amalekieten vechten? Velen dachten dat God hen misschien strafte omdat ze zoveel mopperden en klaagden.

DENK: Hadden ze erop vertrouwd dat God voor hen zou zorgen en hen voedsel en water zou geven? Het land waar ze naartoe gingen had veel vijanden die verdreven moesten worden. God wilde hen laten weten hoe hulpeloos ze zouden zijn als ze niet op Hem vertrouwden. **Psalm 37:34; Jeremia 17:7.**

WOENSDAG

4 Eén van Mozes' trouwe, dappere leiders heette Jozua.

Toen Mozes erachter kwam wat er aan de hand was, wat zei hij toen tegen Jozua? **Exodus 17:9.**

De volgende ochtend stonden Mozes, Aäron en Hur, een andere trouwe helper, op de top van de heuvel, zoals ze beloofd hadden. Jozua en zijn mannen waren in de vallei onder hen. En de Amalekieten ook. Toen ze begonnen te vechten, gebeurde er iets heel verbazingwekkends. Lees erover in **vers 11.**

Terwijl hij zijn handen ten hemel hield, was Mozes aan het bidden. Hij wist heel goed dat alleen God hen van de Amalekieten kon redden. Hij wist dat de Israëlieten Gods hulp elke minuut nodig hadden. Dus moest hij de hele tijd blijven bidden.

Maar Mozes was een mens zoals jij en ik en zijn armen werden moe. Wat deden Aäron en Hur om hem te helpen?

Vers 12.

De hele dag stonden Aäron en Hur trouw naast Mozes. Wat gebeurde er tegen zonsondergang? **Vers 13.**

God vroeg Mozes om het verhaal op te schrijven van wat er die dag was gebeurd. Hij wilde niet dat iemand het zou vergeten.

 DENK: *Is bidden vandaag de dag net zo krachtig als toen Jozua's soldaten tegen de Amalekieten vochten? Tegen wie moeten we elke dag vechten? We hoeven niet de hele dag onze handen omhoog te houden zoals Mozes deed, maar kunnen we in ons hart met God praten als Satan ons verleidt? Tenzij God ons helpt, net zoals Hij Jozua en zijn leger hielp, kunnen wij op geen enkele manier van Satan winnen, net zo min als Jozua van de Amalekieten had kunnen winnen zonder Gods hulp. Ben je niet blij dat God, Die zo machtig is, zoveel van ons houdt?*

DONDERDAG

 De Israëlieten waren nu in het land waar Mozes had gewoond en veertig lange jaren herder was geweest. Nadat hij uit Egypte had moeten vluchten, had hij gedacht dat God hem nooit zou kunnen gebruiken om de Israëlieten van hun slavenbestaan te verlossen. Maar nu was hij toch hun leider. En dat was niet gemakkelijk, toch?

De jaren dat Mozes op schapen had gepast, hadden hem veel geleerd. Hij had geduld en zachtmoedigheid geleerd. Hij had veel geduld nodig met de kinderen van Israël, nietwaar? Mozes had ook geleerd hoe geweldig God is. Hij en God waren beste vrienden geworden.

Toen Mozes zijn huis bij Jethro, zijn schoonvader, had verlaten en terugging naar Egypte, waren zijn vrouw Zippora en hun twee zonen bij hem. Maar hij besloot dat het te zwaar voor ze zou zijn in Egypte, dus stuurde hij ze terug naar Jethro, waar ze veilig zouden zijn. Natuurlijk had hij hen erg gemist.

Mozes en de kinderen van Israël waren niet ver van het huis van Jethro. Hij zal wel gewild hebben dat hij Zippora en zijn zonen kon opzoeken. Maar dat kon hij natuurlijk niet. Er waren altijd te veel dingen die hij moest regelen. Op een dag kreeg hij een bericht van Jethro. Wat stond erin en wat deed Mozes? **Exodus 18:6–9.**

Eindelijk was Mozes weer bij zijn eigen lieve familie. Kun je je voorstellen hoe gelukkig hij was?

DENK: *Hoe oud was Mozes nu? Hij was 40 jaar oud toen hij voor de eerste keer Egypte verliet. Hij werkte 40 jaar voor Jethro. Mozes was dus niet jong meer? Het maakt niet uit hoe oud we zijn, God kan ons gebruiken om een helper voor Hem te zijn.*

VRIJDAG

 Jethro was een zeer wijs man. Hij was nog niet zo lang op bezoek voordat hij iets opmerkte waarvan hij vond dat Mozes het moest veranderen. Lange rijen mensen kwamen naar Mozes om hem hun problemen te vertellen en hem te vragen wat ze moesten doen. Het hield Mozes van 's morgens vroeg tot 's avonds laat bezig. Lees **Exodus 18:13–18.**

Mozes moest zijn werk delen met anderen die wijs waren en in staat om mensen te helpen.

Jethro legde Mozes uit hoe hij dingen moest organiseren, zodat hij alleen advies hoefde te geven aan de mensen met hele moeilijke problemen.

Sommige leiders zouden te trots zijn geweest om te luisteren naar iemand anders die hen vertelde wat ze moesten doen. Was Mozes zo? **Verzen 24–26.**

Alles werkte veel beter nadat Mozes zijn werk met anderen deelde. Hij was Jethro, zijn schoonvader, erg dankbaar.

Waarschijnlijk wilde Mozes dat Jethro bij hen zou blijven, maar Jethro besloot dat hij terug wilde naar zijn eigen huis. **Vers 27.**

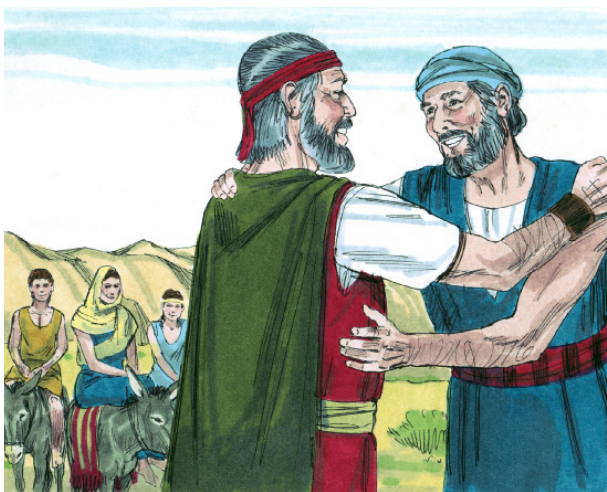

DENK: *Als je ouder wordt, leer dan om een “teampayer” te zijn, ook al ben je misschien ook een leider. Sommige mensen zijn*

geweldige leiders en sommige mensen zijn geweldige volgers. Maar iedereen moet leren om met andere mensen samen te werken. Weet je wat de allerbeste plek is om dat te oefenen? Daar waar je bent, thuis en op school.

VERDERE STUDIE: Exodus 17, 18; *Patriarchs and Prophets*, pp. 297–301; *The Story of Redemption*, pp. 131–136; *The Bible Story*, vol. 2, pp. 146–150.

DAGELIJKSE PODCAST EN MEER:
startingwithjesus.com

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

THE STORY CORNER

De Muilezels van Jeremiah - deel 2

Geschreven door Yvonne Durst

Het regende hard gedurende de nacht, maar bij zonsopgang stond Jeremiah op en hij liep de lange kilometers naar de stad over de modderige weg. Op de veiling werden paarden, koeien, varkens, kippen, maïs, tarwe en allerlei andere dingen verkocht, zelfs een piano.

Jeremiah had geen geld om iets te kopen, maar hij zag veel mensen die hij kende. Nadat hij had rondgekeken, besloot hij dat het een goed idee zou zijn om terug naar huis te lopen, zodat hij er voor het donker zou zijn. Hij begreep nog steeds niet waarom Jezus indruk op hem had gemaakt om naar de uitverkoop te gaan.

Toen hij de stad verliet, zag Jeremiah een wagen op hem afkomen. Hij werd getrokken door twee grote muilezels. Achterop de wagen liepen nog twee grote muilezels. De bestuurder stopte.

“Hallo Jeremiah,” zei hij. Het was Jeremiah's oude vriend, Sam.

“Hallo, Sam. Hoe gaat het met je? Hoe is het met je familie?” Jeremiah en Sam hadden elkaar lang niet gezien. Na een tijdje gepraat te hebben, zei Sam: “Ik ben op weg naar de verkoop om mijn twee muilezels te verkopen die achterop mijn wagen zijn gebonden. Ik wil ze niet verkopen, maar omdat er niet genoeg regen is gevallen en door de wind die in de zomer door mijn velden blies, heb ik niet genoeg voer om ze deze winter alle vier te houden. Ik ben zo bang dat een gemeen iemand die ze afranselt en uithongert ze misschien koopt. Maar ik moet ze verkopen en ik vertrouw op de Heer dat aardige mensen ze zullen kopen.”

Sam keek bedroefd. Toen vroeg hij: “Waarom loop je, Jeremiah? Waar zijn je muilezels en je wagen?”

Jeremiah vertelde hem wat er met zijn muilezels was gebeurd en dat hij naar de verkoop was gegaan om rond te kijken.

De trieste blik op Sams gezicht veranderde in een

enthousiaste glimlach. “Jeremiah, ik kende je vader en hoe hij altijd goed voor zijn dieren zorgde. Ik weet dat jij ook zo bent. Koop alsjeblieft deze ezels van me.”

O, wat wilde Jeremia graag “Ja” zeggen. Maar in plaats daarvan zei hij: “Ik zou ze graag van je willen kopen, Sam, maar ik kan het niet omdat ik geen geld heb om ze te betalen.”

“Maar je hoeft nu niet te betalen. Je kunt me volgende zomer betalen.

Ik verkoop ze aan je voor vijf dollar per stuk,” drong Sam aan. “En ik geef je ook hun harnassen en touwen.”

Sam sprong van de wagen af, maakte de muilezels los en overhandigde de touwen aan Jeremiah. “Ze zijn sterk, gezond en zachtvaardig,” zei hij tegen Jeremiah. “Neem ze alsjeblieft mee. Ik weet dat je ze een goed thuis zult geven.” Jeremia wist nu waarom Jezus had gewild dat hij naar de stad ging. Hij stapte op de rug van een van de muilezels en zijn vriend keerde de wagen om. Al snel namen de twee dankbare vrienden afscheid van elkaar terwijl ze verschillende wegen naar hun boerderijen insloegen.

Jeremiah dacht na over de tien dollar die hij Sam schuldig was. Hoe zou hij ooit zoveel kunnen sparen?

(Wordt vervolgd)

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-423-771-9228

Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.